

Ell t'espera encara que tu no

En Pol era un noi de dotze anys que vivia en un lloc on vivien poques persones, el seu poble era petit. En el seu poble hi havia una llegenda urbana que deia que a dins d'una petita casa abandonada es trobava una porta que et portava al traster on ni s'hi... Ningú sabia que hi havia al traster.

Com cada cap de setmana ell i els seus amics anaven a jugar als afores del poble a la nit al joc de l'amagatall. Aquella nit, en Pol va decidir amagar-se a la casa abandonada. De cop i volta la porta es va tancar sola, en aquell moment es va paraitzar del terror, però es va tornar a obrir i...

- Pillat! Va cridar la seva amiga.

- Noia m'has espantat d'unes maneres, pensava que eres un monstre o alguna cosa així. Va dir en Pol.

- Tu el que ets és un exagerat. Va dir la Paula.

Mentre ells parlaven no estaven sols, una criatura desconeguda estava observant cada pas que feien en la casa. Quan van voler sortir no van poder, ja que la porta estava tancada amb clau.

- Per què la tanques Paula? Va preguntar en Pol.

- Jo no he tancat res... Va dir la Paula horroritzada.

- Va no m'espantis Paula, on estan les claus? Va tornar a preguntar en Pol.

- Com puc tenir les claus d'aquesta casa si no és casa meva, home. Va dir la Paula.

- I qui l'ha tancat? Va dir en Pol.

- Què és això Pol? Va preguntar la Paula.

- El què? Li va contestar en Pol.

- Això. Va dir la Paula assenyalant dos llums vermells.

De cop i volta les llums van avançar cap a ells i els nens van córrer, van anar cap al que semblava la cuina i es van amagar a sota de la taula. Les llums semblaven una espècie de robot d'uns dos metres. Pels seus gestos van intuir que ell no volia fer mal sinó que només volia fer amics, així que van decidir sortir, però de cop i volta els va agafar de la mà i se'ls va emportar al pis de dalt i els va tancar a una habitació, els nens estaven paraitzats de la por, però volien sobreviure.

- Paula hem de sortir d'aquí. Va dir en Pol.

- Sí, però com? Va preguntar la Paula.

- Veus la finestra? És molt vella i jo crec que la podem trencar. Va dir en Pol.

- Creus que podem? Va dir la Paula.

- Prova. Va dir en Pol.

- Ajuda'm Pol, mentre li dono cops intenta obrir la persiana. Va dir la Paula.

En Pol va poder obrir una mica la persiana i la Paula va poder trencar la finestra.

- Ja està. Va dir la Paula.

Llavors van saltar, però no se'n recordaven que estaven a la planta de dalt i en Pol va saltar igual.

- Corre Paula corre! Va dir en Pol.

- M'he fet molt de mal. Va queixar-se la Paula.

- Jo també, però t'estàs jugant la teva vida, llevat i corre. Va dir en Pol.

Llavors van córrer fins on estaven els seus amics.

- On estàveu? Hem esperat com dues hores, home. Va dir un dels amics.

En Pol i la Paula van explicar als seus amics el que hi havia passat, però els amics no els van creure, així que van decidir anar a la casa. Els amics d'en Pol i la Paula estan desapareguts des d'aquell dia. Ningú s'ha atrevit a tornar a la casa.